

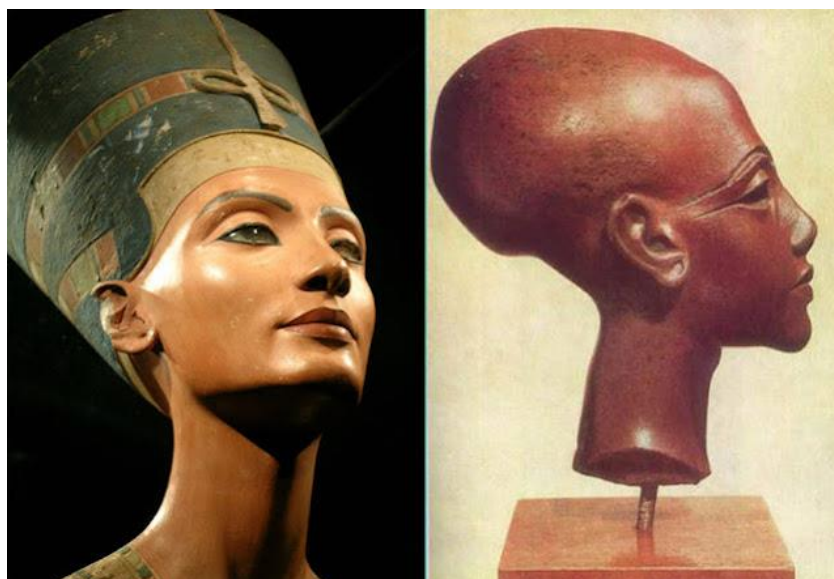
Odkud přišla Nefertiti

Kdo by neznal okouzující obraz Nefertiti? Ale byl opravdu tak okouzující? Její krása přežila staletí a tisíciletí a přišla k nám zachycená starověkým sochařem. Její pohled je přitažlivý a záhadný, jako by znala nám neznámá tajemství. Ale byla opravdu tak krásná za života?

Kdo byla tato žena, která žila před mnoha věky ve starověkém Egyptě.

Obdivujeme krásu Nefertiti, ale nevíme o její skutečné roli v dějinách, která nebyla krásná, ale dokonce zlověstná, a nevíme ani o její fyzické ošklivosti, kterou sochař umně zamaskoval. Tajemství jejího narození nikdo nezná, ale příběh o narození biblického Mojžíše se k nám dostal. Bohužel, k nám se často nedostane historie skutečná, ale zapsaná tak, jak bylo třeba mocným. A legenda o nalezeném dítěti se ho vůbec netýkala, ale byla mu pouze připsána.

Informace přišly prostřednictvím vědomého snění. Co se podařilo zjistit?

...A tak se vrátíme v čase. Teplý vítr se proháněl mezi palmovými listy a ty se ztěžka pohybovaly. Uhodil mě do obličeje, rozcuchával mi úzké černé copánky a tenké bílé šaty se mi lepily na tělo. Na okamžik jsem si uvědomila, že to nejsem já, ale mladá dívka žijící ve starém Egyptě, a já jsem v jejím těle.

Na slunci se třpytily krásné náramky a zlatý náhrdelník. Zdálo se, že žiji nedaleko, v nádherném paláci. Ale nejsem tam sama. V těch královských komnatách tráví dny a noci mnoho žen a jejich dětí, protože tam žijí otcovy konkubíny, a moje matka je jednou z nich.

Ale teď jsem sama, a v zahradě je ticho. Růžové květy lotosů, pohupující se v pobřežní vodě, vysoké a štíhlé papyry, které se pohybují jako živé. Na dně se mihotají ryby. Vzdálila jsem se od paláce a Nil je docela blízko. Pokud se propluje

tímto kanálem, za houštinami lze uvidět jeho majestátní vody přicházet z dalekého jihu.

Ale na vodě něco zvoní, jako zvonek, a zvonění je stále hlasitější. Ale bylo to tak jemné, jako by bohové hráli na harfu. Ke břehu se přihnala vlna. Ze zvědavosti jsem se brodila po kolena rozhrnujíc stébla papyru, ale málem jsem vykřikl překvapením.

Tam na vodě se třpytil zázrak: leskla se malá jako na hraní loďka ze dřeva, obložená zlatými destičkami. Byl na ní dokonce stěžeň a plochá plachta, přesně jako u skutečné lodi, ale velmi malé.

Ale ze strachu jsem chtěla utéct, když vtom se ozval dětský pláč. Ano, v loďce bylo... dítě.

Letěla jsem a necítila pod sebou nohy. Najednou jsem ze strany uviděla dívku, ve které jsem před chvílí byla. Byla tak vyděšená, že utíkala, jak nejrychleji mohla, zakasávajíc si mokré šaty.

V paláci nastal rozruch. Ženy vyběhly do zahrady. Na verandě se objevila královna. Její sluhové běželi tam, kam jim dívka ukázala, nu a já letěla hned za nimi.

Vylovili podivnou loďku, a v ní leželo dítě zavinuté do perleťové látky. Na hlavičce holčičky byla... korunka s plochým zkoseným vrškem. Byla bohatě zdobená kameny. Vedle dítěte ležela malá zlatá hůl - symbol faraonovy moci.

Překvapení královny neznalo mezí. A už se shromáždili kněží i sám faraon a byl to Amenhotep III, jak naznačoval vnitřní hlas.

Kněží pochopili, že to, co se stalo, je dar bohů, a dívenku prohlásili za jejich vyslankyni. Malá ‚vyslankyně‘ měla u sebe hůl - symbol moci, takže faraon to pochopil tak, že musí zázračné dítě adoptovat.

Dostala jméno Nefertiti, což znamená ‚Krásná přišla‘, vždyť se nenarodila, ale zrovna přišla do faraonova domu.

Amenhotep III. měl již syna, dědice a budoucího faraona Amenhotepa IV. (alias Achnatona). Ten měl nyní novou sestřičku.

Ale odkud se ‚vzala‘? A tu se přede mnou zčistajasna objevila kamenná tvář Sfingy. Její oči se dívaly někam hodně daleko, daleko, a najednou se mi zdálo, že se rozzářily modrým světlem. A hle, už tím světlem zářilo i všechno dokola. Uvědomila jsem si, že se nacházím uvnitř jakési namodralé světelné koule, a zazněl ve mně mocný, ale laskavý hlas v neznámém jazyce. Nepochopení téměř okamžitě zmizelo. Ukázalo se, že promluvila samotná Sfinga.

„Teď uvidíš, odkud přišla,“ řekla v odpověď na mou otázku.

„Dívej se pozorně, tohle není Země. Tato planeta se vznáší za Sluncem po stejné dráze (orbitu) jako Země. Obývají ji ti, kteří přišli z Nibiru, aby ovládli tento svět.“

Říkají si Nifilim či Anunnaki. Už je znáš (viz další témata). Nebe jejich planety (atmosféra) je pokryto tenkou vrstvou zlatého prachu, který sebrali ze Země jako daň od obyvatel Atlantidy. Zlatý povlak je jejich zástěna, s jejíž pomocí učinili svou planetu neviditelnou pro lodě z jiných světů. Je to planeta, které někteří u vás říkají Gloria.

Veškerá činnost obyvatel Glorie - Nifilim či Anunnaki, což znamená vyvolení, je zaměřena na zotročení lidí Země a využití jejich emocí jako energie pro svět Glorie. Tuto planetu byste nazvali parazitem Země.

Nifilim považovali sami sebe za vyvolené, a proto se nazývali Anunnaki a ty, které si vybrali, se tak nazývali také. Vybrali si tedy některé ze svých a poslali je na Zemi do experimentálního světa zlatého vejce vytvořeného uvnitř vaší planety (viz téma: Jaký svět byl stvořen za sedm dní).

A teď se podívej na další z jejich plánů.“

...a tu jsem spolu s modrou koulí, do níž mě zahalila Sfinga, propadla do úplně jiného světa, nu, úplně fantastického, jak se mi v tu chvíli zdálo.

Bylo to na té planetě, planetě Nifilim. Nebe zde nebylo vůbec zlaté, Nifilim zřejmě zlato s něčím kombinovali nebo uvedli do nějakého podivného stavu. Ale celá obloha tu měla rudou barvu a působila děsivě. Na všech stranách se tyčily černé a šedé hory. Jejich mrtvé svahy byly rozbrázděné hlubokými puklinami. Tu a tam se kameny s rachotem řítily dolů. Kamenopády vršily nové hory, za nimiž se tyčily nedobytné skály.

Někde v mém nitru opět zazněl hlas Sfingy. „Tato planeta byla dávno mrtvá a bezcílně bloudila vesmírem, dokud ji Nibiru nezachytila svým silovým (gravitačním) polem. Potom se ji Nifilim z Nibiru rozhodli využít pro své vlastní účely a přikotvili ji ke Slunci na stejnou dráhu (orbitu) jako Zemi. Napumpovali do ní vzduch pro dýchání ze Země a začali budovat zlatou kopuli, aby v ní mohli uchovávat potřebné látky a neutralizovat těžké plyny, které se na této planetě nacházely. Poté tuto kopuli přeměnili na štít, aby je jiné civilizace nenavštěvovaly a nevšimly si jejich činnosti. Přesto však nedokázali planetu oživit v pozemském slova smyslu. Byla totiž mrtvá a sami Nifilimové byli mrtví duchovně. Mohli žít pouze na úkor energií jiných planet nebo jiných živých bytostí, vždyť na tento svět přišli spolu se svou Nibiru z antisvěta temnoty. Byli vyvoleni čili Anunnaki ze světa temnoty pro uchvácení nových území vesmíru, na rozdíl od černých draků a hadů a dalších duchů antisvěta, kteří také uchvátili prostory našeho světa. Tomu věřili i samotní Nifilimové. Dalo by se říci, že ostatní černé civilizace byly jejich soupeři, ale jak už to mezi černými bývá, soupeři se mohou stát spojenci pro společnou věc zničení jiných světů, a pak se zase stanou nepřáteli. To je běžný jev v antisvětě, kde jsou si všichni navzájem nepřáteli.

Takže Nifilim nikdy nebyli schopni žít na povrchu nové planety. Postavili si města uvnitř ní. Celá města tam byla vysekána do hor,“ pokračovala Sfinga.

Umělé světlo v těchto gigantických jeskyních se zdálo být věčné. Zaplavovalo podivné uličky mezi paláci vysekanými přímo do skal. A skály byly všude kolem, a nad nimi se tyčil kamenný strop.

V dálce však byl obrovský průzor, kterým bylo vidět bezútěšnou krajinu horního světa s krvavě rudou oblohou.

„V té době už Nifilim stvořili během svých sedmi dnů podzemní svět vnitřní Země a zavedli ho hluboko do naší planety v oblasti Rudého moře (viz téma: Jaký svět byl stvořen za sedm dní). Podařilo se jim také učinit mnohé národy Země zcela divokými nebo nevědomými a, hrajíce na jejich emoce, stahovat pro sebe energie Země.

Svého času se jim podařilo zničit válkou Atlantidu a Hyperboreu a vyvolat potopu světa. Podařilo se jim, že lidé zapomněli na doby, kdy na zemi žili ti, které divoši nazývali bohy. Podařilo se jim všude zasít kultu černé magie a zkazit starověká náboženství.

Nyní se však Nifilim-Anunnaki dozvěděli, že se na Zemi inkaroval ten, kdo očistí starověkou víru, a ta se opět stane stejnou jako v dobách, kdy na Zemi žili Osiris a Isis, kdy vzkvétaly Atlantida a Hyperborea. Ten, kdo měl víru očistit, se narodil v těle syna faraona Amenhotepa III. Právě on se pak stal slavným Achnatonem.

Anunnaki se mu však rozhodli zabránit v naplnění jeho poslání a chtěli navždy ukončit dynastii, kterou započali Osiris a Isis. Za tímto účelem plánovali vyslat do Egypta svého agenta. Ale kdo to mohl být?

Samotní Nifilimové měli šedou kůži a na pozemské poměry vypadali strašně. Různými operacemi se jim podařilo vytvořit si těla podobná těm atlantským. Vždyť ještě před katastrofou se zánikem Atlantidy ukradli pro sebe jejich biologická data, jak byste řekli. Ale ani nová těla Atlantčanů nebyla pro Egypt vhodná, protože ti byli světlovlasí, velmi vysocí, s bílou pletí a modrýma očima.

Proto bylo rozhodnuto vytvořit nového člověka pomocí klonování a genetického inženýrství.“

...Vidím bílou místnost, v níž odnikud vychází bílé světlo. Uprostřed místnosti jsou podivné skleněné předměty jako polokoule připevněné k bílému stolu. Obklopují je vysocí lidé v dlouhých šedých hábitech. Jejich tváře jsou doslova z kamene, oči jako z oceli, nic nevyjadřující. „Kněží-vědci Nifilim-Anunnaki se snaží vytvořit nového člověka. Chtějí stvořit dívku, jelikož v ženské podobě by se jí snáze plnilo poslání, které na ni kladli.

Ale dítě stále umíralo. Udělali nové, ale i to zemřelo. Museli si pospíšet, a tehdy Anunnaki použili jinou genovou banku. Tak se stalo, že k vytvoření správné podoby blízké egyptskému typu museli použít geny dávných cizinců - tmavovlasých trpaslíků, kteří kdysi měli základnu v horách dnešního Peru, na náhorní plošině

Nazca, a také se zabývali genetickými experimenty (viz téma: Záhada náhorní plošiny Nazca).“

Anunnakiové však nevzali v úvahu jedno, že tito cizinci měli obrovské hlavy, do kterých se dalo implantovat několik mozků. Mimochodem, potomci těchto velkohlavých cizinců jsou dnes známí jako takzvaní ‚šediváci‘ neboli ‚Zetas‘.

V laboratoři Anunnaki tímto způsobem vznikl hybrid. Pod skleněným krytem se míhalo lidské stvoření se snědou pletí. Dívka však měla neúměrně velkou hlavu. Zadní část hlavy měla protaženou dozadu a na hlavě jí nerostly žádné vlasy. Byla trvale plešatá.

Čas se však krátil a do těla byla vpuštěna entita připravená vykonat ničivý úkol.

Na hlavu dítěte byla nasazena speciálně vyrobená korunka, aby ošklivost nebyla vidět. Kromě toho měla naznačovat dívčin božský původ. Postavili také hračku-*lod'* a k dítěti přiložili kopii symbolu moci faraonů – malou hůl. To se udělalo pro větší přesvědčivost, že by měla být královnou.

V této podobě byla dívka přenesena na Zemi a vpuštěna do kanálu v královské zahradě.

Kdyby ovšem dívka neměla všechny tyto královské atributy, do paláce by ji nevzali a pro ošklivost její hlavy by ji považovali za posla démonů.

Ale vše dopadlo tak, jak to Anunnakiové naplánovali, a ‚seslanou bohy‘ adoptoval sám faraon.

Ale pak se modrá koule přemístila a já se ocitla opět na jiném místě, přesněji ve stejném Egyptě, jen o několik let později.

Nefertiti je dospělá. Je opravdu krásná, vždyť její hlavu nemohl nikdo vidět. Nikdy nesundala korunu, která byla speciálně vyrobena pro ni. Její hlavu vidělo jen pár lidí, ale národu, a dokonce i jejím blízkým, zůstala utajena. Kněží, kteří o tajemství této ženy věděli, však považovali neobvyklý tvar její hlavy za znamení božství.

Nefertiti byla malé postavy, snědá, ale její výrazné černé oči zářily zlým leskem. Měla velmi štíhlou, půvabnou postavu a dlouhý krk.

Sfinga však uvedla, že její hlava byla uvnitř naplněna tekutinou, v níž mozek plaval jako žloutek ve vejci. Její dcery měly stejnou strukturu hlavy. Ale syn Amenhotepa III. byl nucen se s ní oženit. Kněží mu to řekli, vždyť byla ‚vyslankyní bohů‘.

Miloval někoho jiného. Byla to jeho sestra z otcovy strany, ale její matka byla židovka-konkubína jeho otce. A čekala s ním dítě. Kněží přesto trvali na sňatku s Nefertiti.

Vidím, že Nefertiti přišla do chrámu s malým zrcátkem. Namířila sluneční paprsek na zlatý sluneční kotouč na stěně a najednou se na něm objevily tváře Anunnakiů, kteří ji poslali. Kněží padli hrůzou k zemi.

Ale jen Nefertiti chápala, co jí řekli ti, kdo navázali kontakt. Takto často komunikovala s kněžími Anunnaki.

Čas plynul, Amenhotep IV. Si začal říkat Achnaton a své hlavní město přesunul do nového města Achetatonu. Mezitím se jeho první milence narodil syn, který dostal jméno Atonamses (syn boha Atona). Nefertiti však nepotřebovala cizího dědice. Pod jejím vlivem Achnaton poslal svou první lásku i syna do vzdálené provincie na jihu, do zemí Etiopie.

Před očima se mi živě míhaly obrazy z minulosti, když posel Nefertiti vtrhl do malé místnosti, a nic netušící žena před sebou spatřila složený papyrus. Teď už nemohla žít v paláci, musela odejít se svým synem.

Nefertiti nikdy nebyla schopna porodit Achnatonovi syna, vždyť sama byla stvořena uměle. Mimochodem, porodila pouze dcery, přesné kopie malé Nefertiti. Měly stejně protáhlé hlavy dozadu. Nefertitiiny holčičky byly velmi neduživé a trpěly epilepsií.

Sfinga tvrdila, že příčinou jejich nemoci bylo to, že jejich matka byla výsledkem genetického inženýrství a navíc praktikovala anunnakijskou černou magii.

Zdálo se, že Achnaton si ničeho nevšiml. Tak ho očarovala. Byl do Nefertiti blázen, navzdory její ošklivosti.

Nefertiti předstírala, že svého manžela ve všem podporuje. Všichni si mysleli, že mu pomáhá vytvořit nový kult, nové hlavní město, nový stát. Ve skutečnosti však sama vytvářela nový kult, nebo spíše překrucovala to, co říkal Achnaton. A tak sluneční disk začal být nahrazován okřídleným diskem Nibiru. A všechny modlitby posílané ke slunečnímu disku - fiktivnímu Atonovi byly posílány na Nibiru. Tak se nepřímo náboženství Egypta stalo podřízeným Anunnaki. A faraonův syn byl v důsledku intrik donucen opustit zemi.

Sfinga pokračovala: „*Nefertiti tehdy v plamenech zničila papyry, na nichž byl zaznamenán příběh o narození faraonova syna. A nyní se sestavují nové dokumenty, v nichž se na příkaz Nefertiti píše o nálezu malého chlapce v košíku na Nilu. Je to příběh, který se kdysi stal jí, a zůstal na věky jako příběh Mojžíšův. A Nefertiti dokonce napsala další data jeho narození, když jeho narození poslala do... budoucnosti. Prý, nikdo se ještě nenarodil. Tyto dokumenty byly uloženy do schránky, aby je mohli vyhledat až právě v oné budoucnosti. A tak došlo k nesrovnalosti ohledně doby, v níž Mojžíš žil. Právě kvůli tomuto zmatku se později myslelo, že byl synem Ramsese, který žil později než Achnaton.*

Nefertiti to udělala záměrně, aby zabránila Achnatonovu synovi nárokovat si trůn. Achnaton ještě dlouho zbožňoval svou Nefertiti, vždyť, jak se mu zdálo, ve všem mu pomáhala.“

Čas plynul a Nefertiti rodila a pohřbívala své dcery, ale nikdy se jí nepodařilo porodit syna.

Musela splnit ničivé poslání, které jí určili stvořitelé jejího těla. Anunnaki jí proto nařídí, aby obrátila svůj pohled na opoziční kněze staré víry a zorganizovala spiknutí proti svému manželovi. Aby se stala jedinou královnou a průvodkyní anunnakijských myšlenek. Vždyť Achnatonovo nové náboženství se nikdy nestalo anunnakijským. Pro Achnatona přesto všechno zůstalo hlavním bohem Slunce, a tedy i pro Egypt.

Achnaton se o intrikách náhodou dozvěděl, a když si uvědomil spojení své ženy s jeho nepřáteli, začínal chápat.

Nefertiti se velmi rychle ocitla ve vyhnanství v Jižní provincii, kde žila a zemřela faraonova první láska. Achnatonův syn o tom nic nevěděl, protože byl na poutních cestách po Indii, Persii a dalších zemích.

U Achnatona se v té době, jak pravila Sfinga, objevila nová milenka. Nemohl se však znovu oženit a korunovat ji, vždyť Nefertiti byla naživu.

Viděla jsem před sebou množství pohyblivých obrázků. Seděli spolu na recepcích, nová ‚manželka‘ se oblékala jako muž a dokonce měla umělé vousy-copánek. Na hlavě měla korunu Jižního království, zatímco Achnaton nosil bílou korunu Severního království. To se nestalo už několik tisíciletí od dob sjednocení Egypta.

Nyní si vědci lámou hlavu nad podivným vyobrazením ženy-faraona, ženy v mužském oděvu.

„*Kým byla? Proč se tak strojila?*“ přemýšlejí. Ukazuje se však, že to byla matka všem známého Tutanchamona, dalšího Achnatonova syna.

Faraonovo štěstí však netrvalo dlouho. Nefertiti využila všech magických a politických prostředků a dosáhla náhlé smrti svého manžela, jenž ji vyhnal. Respektive opět zorganizovala spiknutí, v jehož důsledku byl její manžel zabit svým velitelem Haremhebem. Právě jemu Nefertiti slíbila království a titul faraona a to, že se stane jeho manželkou. O několik dní později byla otrávena i Achnatonova milá, což po sobě zanechalo mnoho záhad. Krátce vládl také Tutanchamon, proti němuž Nefertiti zorganizovala další spiknutí, čímž odstranila všechny faraonovy dědice.

Nefertiti se vrátila do Achetatonu a začala vládnout sama. Viděla jsem, jak je teď jiná. Byla to skutečná fúrie. Mnoho šlechticů popravila nebo z nich udělala otroky. Zástupy spoutaných lidí byly vláčeny ulicemi hlavního města pod knutami členů eskorty. A Nefertiti seděla na trůně s přivázaným faraonským plnovousem. Vždyť nyní byla jedinou královnou, a to bylo jako pro ženu nepřijatelné. A tak oklamala také Haremheba.

Takovýto obrat událostí, jak bylo řečeno, se nelíbil ani těm samotným kněžím, kteří jí pomáhali, ani Haremhebovi. A tehdy došlo k palácovému převratu, mimochodem podporovanému bývalými Achnatonovými společníky i obyčejnými lidmi, kteří se chtěli zlé královny co nejdříve zbavit.

Haremheb sám zabil podvodnici. A nezůstala ani její mumie. Takový byl její konec.

Egypt však stejně zůstal v temnotě nevědomosti, ovládaný prospěchářskými kněžími a krutým Haremhebem.

O několik let později se Achnatonův syn vrátil do své vlasti, ale hlavní město - město Achetaton už bylo v troskách, jeho otec byl prokletý. Nikdo o něm jako o faraonově synovi nevěděl, protože Nefertiti zkreslila záznamy v papyrech.

Bylo řečeno, že Atonamzes, který se vrátil ze svého putování, nemohl už používat ani své vlastní jméno, protože bůh Aton byl také proklet. Zůstal u vzdálených příbuzných své matky v židovské obci pod jménem Mzes. To Židům znělo jako Mojša (Mojžíš). Protože jeho matka byla považována za Židovku, považovali i jeho Židé za svého.

Nu a dál začal úplně jiný příběh.

Mojžíšův příběh se v průběhu staletí ztratil díky intrikám Nefertiti a neochotě samotného Mojžíše vyvrátit verzi o nalezeném dítěti, aby mohl být jedním z Židů. Tak pravila Sfinga.

A tu se modrá koule začala otáčet, a já opět spatřila děsivou krajinu planety Anunnaki. A Sfinga promluvila: „*Ani ted' nespí. Ne nadarmo se ve vašem světě začaly rozmáhat myšlenky klonování a nyní i náhradního mateřství a posléze umělých porodů. Je to anunnakijský dalekosáhlý plán. Zatímco dříve se pouze zkoušelo, nyní Anunnakiové doufají v průlom. Vždyť energie Přechodu jsou již příliš silné a Anunnakiům na jejich planetě brzy bude velmi špatně. Jejich plánem je napadnout Zemi infiltrací těl narozených tak ošklivými způsoby, jako je umělé těhotenství nebo náhradní mateřství. Díky takovým deformacím nebudou světlé duše vůbec schopny do těl vstoupit, budou to těla pro temné entity, těla, která si Anunnaki připravují, aby se stali pozemšťany.*

Mnohé světlé civilizace se tomu budou snažit zabránit, ale chamtivost vašich vědců a marnivé touhy jejich pacientů slouží svou službu temným silám.“ Tak pravila prastará Sfinga a její oči pohasly mezi písky a prastarými kameny pyramid...

Zapsala Valeria Kolcova 20.10.2013